

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

LEDEN

2016/2017

Představujeme naši favoritku
v soutěži Zlatý Ámos

ZLATÝ
ÁMOS

Jaké byly Vánoce našich předků?

Pohádka o botovníku

Žijeme ve škole...

Stalo se:

- 21.12. proběhly vánoční besídky- Umíme se smát na 1. stupni a program Bavíme se sami na 2. stupni
- 22.12. bylo ředitelské volno
- od 23.12. 2016 do 2.1.2017 jsme měli vánoční prázdniny
- 3. 1. 2017 poprvé do školy v novém roce
- 5.1. se konala schůzka rodičů vycházejících žáků
- 11.1. začal dvouměsíční kurz keramiky pro dospělé
- 13.1. vyrazili naši turisté za kuželkami do Kostelce nad Černými lesy

17.1. se v Kolíně konalo okresní kolo olympiády v dějepise (reprezentoval Marek Čejka, Anička Korousová a Tomáš Chlubna)

18.1. měla dopravní teorii 5. AB

19.1. představili zástupci 5. A na regionálním kole Zlatý Ámos na zámku Berchtold svoji paní učitelku Hanu Kolpakovou

20.1. vyrazili prvňáci a třetáci na film Čapí dobrodružství do Řičan

25.1. se konalo okresní kolo olympiády v německém jazyce

26.1. se konala pedagogická rada

Stane se:

- 31.1. dostáváme vysvědčení!!!
- 1.2. se koná v Kolíně olympiáda v českém jazyce
- 3.2. jsou pololetní prázdniny
- 16.2. proběhne okresní kolo olympiády v anglickém jazyce
- 20.2. - 24.2. máme jarní prázdniny!!!

Foto M.Hampejsová, H.Borová a BPav

Žijeme ve škole...

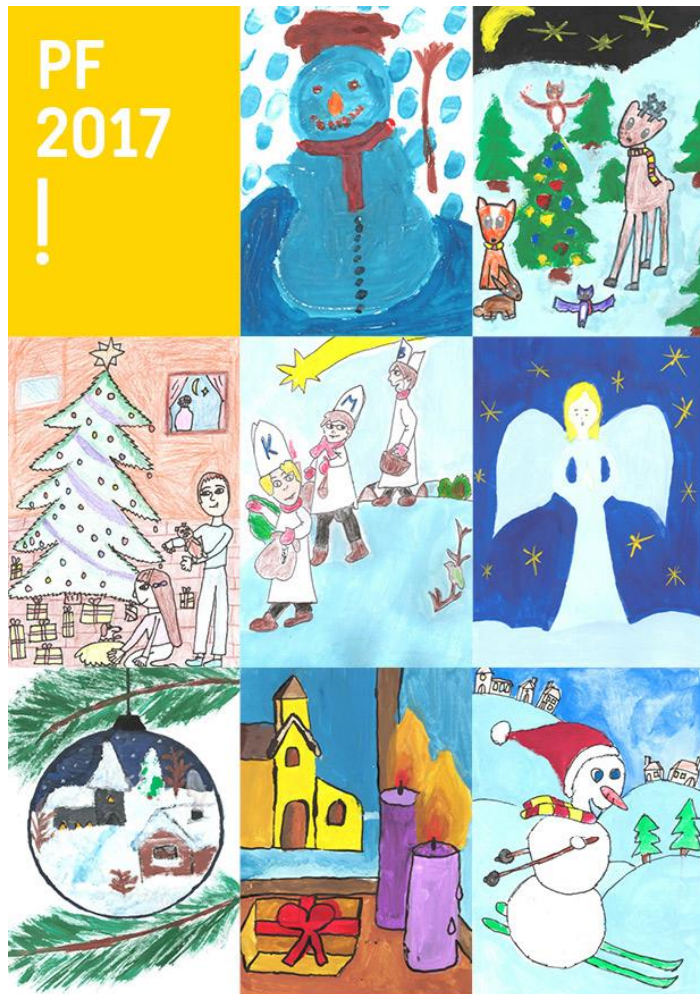
Vánoční besídka pro staroušky

Děti ze Základní školy Miloše Šolleho potěšily 5.12. seniory v Domově pro seniory nejen recitací vánočních básní a vánoční koledou od Aničky Bednářové z 1. A, ale i drobnými dárečky, které děti ve školní družině vyrobily. Atmosféra byla velmi příjemná a dojemná. Všichni se těšíme na další setkání.

Text a foto Simona Hrušková a Pavla Hrstková

PF od Nadačního fondu IMPULS

*Pročže mechai,
aby moje maminka
onemocněla rozkroušenou
sklerózou,
pomáhám svým přátelům.
Děkuji i Vy.*

IMPULS
nadační
fond

Žáci ZŠ M. Šolleho, Kouřim
a Váš Nadační fond IMPULS

www.nfimpuls.cz

Číslo účtu: 19-2833670227/0100

Žijeme ve škole...

POJĎTE S NÁMI DO TOHO!!!

MaRS 2017

24hodinový cvičební maraton
s roztroušenou sklerózou

3.–4. březen 2017

Nadační fond IMPULS Kateřinská 30, Praha 2
IČ: 26189428 | www.nimpuls.cz

V rámci 24 hodinového cvičebního maratonu s roztroušenou sklerózou bude naše škola ZŠ MILOŠE ŠOLLEHO KOUŘIM pořádat outdoorovou aktivitu:

NOČNÍ ORIENTAČNÍ BĚH NEBO CHŮZE **S PLNĚNÍM ÚKOLŮ pro DVOJICE I SKUPINY**

Kdy? pátek 3.3.2017

V kolik? 17:30 – 18:00 prezentace na závod v ZŠ M. ŠOLLEHO KOUŘIM (start krátce po 18:00)

Startovné: dobrovolné, výtěžek věnujeme nadačnímu fondu Impuls pro lidi s RS

S sebou: pohodlné oblečení a obutí, kdo bude chtít běhat, tak vhodné na běhání, dvě propisky, čelovku nebo baterku, reflexní prvky, buzola nebo kompas

Další: na závod bude dán časový limit, bližší pravidla budou sdělena na místě

Přihlášky: u p. uč. Randíkové

Oknem z autobusu ven

Pátek 13. ledna vypadal jako každý jiný den - jeli jsme autobusem do školy, aniž bychom tušili, co nás cestou čeká.

Cesta, která probíhá přes Toušice, se vyvíjela úplně klasicky, dokud se pan řidič nevyhýbal protijedoucímu autu a nenajel na namrzlý okraj silnice. A to mělo nebývalý následek. Autobus zajel do škarpy a naklonil se tak, že nemohl vyjet a ani dveře nešly otevřít. Přestože jsme seděli nakloněni a uvězněni, nešileli jsme. Právě naopak. Vzadu v autobuse panovala velice dobrá nálada, vtipkovali jsme a někteří si dokonce v klidu vyndávali učení, aby se připravili na testy ve škole. Po nějaké době přijeli hasiči z Uhlířských Janovic. Ti se domluvili s panem řidičem, aby rozbil boční okno a my se mohli dostat ven. Když bylo okno vysklené, začali lidé po jednom vylézat (zajímavé je, že veškeré internetové bulvární servery informují o “autobusu

plném dětí”, ale ani jeden se nezmínil o postarším páru, který musel být oknem evakuován také, a navíc tito rádoby zpravodajové v mnoha článcích informují o tom, že se “strašlivá havárie” stala v pondělí. Takže na hodnotu těchto zpráv se nedá moc hledět). Když jsme konečně vylezli z autobusu a všechno jsme si vyfotili a natočili, policisté se nás ptali na jména, data narození a podobně, aby vše zdokumentovali. Pamatuju si, že věčný vtipálek Patrik se představil jako “vojín Patrik Růža”. Asi za půl hodiny přijel náhradní autobus, do kterého jsme nasedli a odjeli do školy a dorazili přímo na velkou přestávku! Celá věc tedy dopadla dobře, neboť se nikdo nezranil ani nepřišel k duševní újmě.

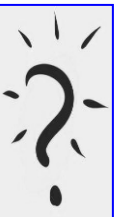
Text a foto Marek

Hádej hadači

Urči, který z chlapců se věnuje nejdéle profesionální hře na housle, pokud víte, že:

- Tomáš se věnuje hraní déle než Petr
- Jan hraje déle než Martin, ale nehraje nejdéle
- Petr hraje kratší dobu než Jan, ale aspoň jeden z chlapců hraje o něco kratší dobu než Petr

*Zdroj: MF Dnes ve spolupráci s Mensou ČR
Správné řešení na předposlední straně*

Žijeme ve škole...

Ve Zlatém Ámosu má naše škola své želízko - paní učitelku Hanu Kolpakovou

Do 24. ročníku ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR Zlatý Ámos 2017 přihlásili žáci a studenti 78 pedagogů. To je o 25 víc než v minulém ročníku. Letošní 5. A nominovala svoji třídní učitelku Hanu Kolpakovou. Regionální kolo se konalo 19.1 na zámku Berchtold.

Děti měly za úkol vytvořit samy charakteristiku paní učitelky, aby její nominaci podpořily, a tu zaslat společně s přihláškou. Co napsaly?

Charakteristika: Naše paní učitelka nás učí všechno od první třídy až teď do páté (matematiku, český jazyk, angličtinu, tělocvik, výtvarku, pracůvko, hudebku, učila nás i keramiku). Je moc fajn, ví o nás všechno, prý nás má prokouknuté, protože její syn je stejně starý jako my, takže ví, jak to s námi chodí. Říká, že toho ví dvakrát víc než my, ale že není nejchytřejší, ale my si to o ní myslíme, protože nám vždycky na všechno odpoví. Je hezká, umí zpívat, tancovat, malovat, hrát na

kytaru, běhat, pořád se směje, moc jí to sluší a Viktor říká, že naše učitelka je nejlepší, protože je člověk, a když uděláme chybu, tak ji můžeme opravit.

Příhoda: Příhod máme moc, nejradši ale vzpomínáme na štrůdlování, to už od třetí třídy pečeme (paní učitelka říká patláme) štrůdly, pak je prodáváme a za vydělané peníze pak kupujeme panenky UNICEF a tím pomáháme dětem, které jsou chudé. Taky pomáháme našemu městu, to zase při akci 72 hodin pro život - to máme všichni stejná trička a uklízíme u nás v Kouřimi, malujeme na chodníky a na zastávky, aby to u nás bylo veselejší. Paní učitelka říkala, že i když se neučíme, tak se vlastně učíme - učíme se pomáhat.

Za 5.A Ema Alexandrová

A jak to všechno dopadlo???

Dopadlo to výborně!!!! Ze sedmi kandidátů regionálního kola se paní učitelka umístila na 2. místě a postoupila do semifinále, které se bude konat 1. března! Gratulujeme! Zajímalo nás, jak paní učitelka celou akci prožívala a jaké má po všem pocity.

Jak jste reagovala na to, že vás děti do ankety přihlásily?

Když jsem zjistila, že na mě děti něco kují (třeba mě prosily, abych odejdu ze třídy, nebo chtěly, abych chvíli neposlouchám), nevěnovala jsem tomu moc pozornost. Když rozjely podpisovou akci (pro přihlášení muselo být 100 podpisů lidí, kteří kandidaturu podporují), byla jsem úplně v klidu, protože jsem věděla, že nemůžou zvládnout sehnat tolik podpisů. A pak jsem o Vánocích seděla v Litomyšli v jedné hezké hospůdce, koukla jsem do mailu, přečetla jsem si o sobě hromadu krásných slov. V tu chvíli jsem pochopila, že se to dětem povedlo.

Nadchlo vás to?

V první řadě mě to nesmírně dojalo. Vytáhla jsem kapesníky a utřela slzy. Pak jsem začala na internetu hledat, do čeho mě děti uvrtaly.

Co myslíte, proč jste byla vybrána, jaké vaše vlastnosti, chování...děti k tomu inspirovaly?

Není nic horšího, než se veřejně pochválit. Zeptejte se dětí.

A to jsme se tedy zeptali: Proč máš rád/a svou paní učitelku, co na ní obdivuješ?

Odpovídala Tereza, Petr, oba Filipové, Klára, Tomáš, Adam, David, Nela, Míša, Ester, Viktor a Josef:

- zastává se nás, je férová
- je nejhodnější ze školy a pořád se usmívá a je natěšená, že nás vidí (ale nedoporučuju ji naštvat)
- vždycky si na nás udělá čas, abychom se učili nebo něco jiného
- obdivuju ji za to, že je příjemná a milá, pomohla mi přenést se přes rozvod rodičů, rozhodně nás nenechá ve štychu
- když mám nějaký problém i mimo školu, pomůže mi psychicky, například když jsem byla šikanovaná, tak se to kvůli ní vyřešilo, mohla by se na to klidně vykašlat, ale paní učitelka mi pomohla
- podniká s námi různé akce, z každého učiva se s ní stává sranda a vždycky nám pomůže
- užijeme si s ní mnoho zábavy, učí nás hravě
- pomáhá mi, když něco nevím, když se něco nového učíme a někdo tomu nerozumí, vysvětlí to znovu. A máme-li nějaký problém, dokáže se do toho vcítit, jako by ho měla ona, a vyslechne nás a pomůže
- je hodně aktivní, je prostě nejskvělejší na světě
- obdivuju, že i když je smutná, tak na nás je milá a příjemná

Žijeme ve škole...

Jaká byla atmosféra regionálního kola?

Myslím, že to bylo dost o jednotlivých týmech. My jsme si udělaly (já, Emča Alexandrová, Adélka Poláková a za nemocného Honzíka Hakla Verunka Miklašíková) naprosto mimořádný den. Byl to velký zážitek, chvíli jsme měly nervy, to před samotnou prezentací. Ale pak to z nás spadlo. Seděly jsme v restauraci, popíjely čaj, vyprávěly si historky, pak jsme byly venku v parku. Neskutečně jsme se nasmály. Za mě bych řekla, že atmosféra byla naprosto pohodová. Byl to úžasný den.

Zaujali vás jiní kandidáti? Čím, co děti na učitelích vlastně obdivují?

Ostatní kandidáty jsem moc nevnímala. Každý si seděl se svým týmem u stolu. Je to vcelku netradiční situace být se svým učitelem v restauraci, sedět tvář v tvář ne jako učitel – žák, ale jako kamarádi. Můj tým to natolik oslovilo, že před porotou řekly, že je to pro ně obrovský zážitek být se svou paní učitelkou „na kávě“. Také holky zkonstatovaly, že mě v životě neviděly jíst něco jiného než jogurt a polystyrenový chleba – na oběd bylo výborné kuře.

Překvapilo vás složení učitelů, kteří na soutěži byli? Dá se říct, jaké zaměření (předměty) souvisí s tím, že jsou učitelé oblíbeni (matikář - hudebník...)?

Vůbec nic jsem se o ostatních učitelích nedozvěděla. Nebyl na to čas. Tedy jen to, co jsem si v rychlosti doma přečetla na stránkách Zlatého Ámose. Bylo nás sedm, z toho dva muži. Pan učitel matematiky, který byl s většimi dětmi, potom jedna paní učitelka z prvního stupně byla s dětmi staršími, ty ji navrhly za období, kdy byly mladší. Všichni ostatní byli z prvního stupně, jak děti, tak učitelé.

Těžko říct, jestli je učitel češtiny více oblíbený než matikář. Každopádně učitelé prvního stupně jsou velmi často pro děti druhými rodiči a děti k nim vcelku jednoduše přilnou. Vždycky říkám dětem, že s nimi trávím víc času než rodiče, proto jsme si tak blízcí. Takhle jsme si blízcí už pátý rok.

Co jste říkala vystoupení vašich žáků? A jaké jiné vystoupení se vám líbilo a proč?

Viděla jsem pouze své děti. Obhajoba učitele a rozhovor s porotou byl neveřejný, aby děti neměly třému a také se porota potřebovala soustředit jen na

svou práci. Myslím, že to neměli vůbec jednoduché. Všechny týmy vypadaly velmi připraveně, my byly také. Týmy nosily do salónku různé předměty a rekvizity – hudební nástroje, kouzelné krabice plné něčeho tajemného, stoly, židličky... A to je vše, co o nich víme.

Dostali jsme předem propozice, ve kterých bylo řečeno, že prezentace učitele může být maximálně pět minut, má být zajímavá, vtipná, osobní, ideálně bez použití počítačové prezentace. Moje holky mě ztvárnily jako hyperaktivního šílence, který nepostojí na jednom místě. Bylo to milé a byla jsem to opravdu já. Emička připravila dvoustránku plnou fotek z různých třídních akcí a také něco málo o mně, třeba tam byl velký hrnek kávy, protože kávu prostě miluju. Adélka k tomu vyrobila papírové kytičky a tím holky uplatily porotu :o). Také jsme měly papírové rekvizity - mého šíleného psa Alberta, kytaru a obrázek holky, která byla symbolem problémové situace ve třídě.

Byla jste nervózní?

Byly jsme všechny nervózní. Zpočátku jsme nevěděly, jak to bude vypadat, jaké budou otázky poroty, ale holky byly naprosto bezprostřední, milé, příjemné, pohotové, zvládly to senzačně. Pak to z nás spadlo. Druhé kolo nervozity bylo před vyhlášením výsledků.

Kdo posuzuje učitele v této soutěži?

V porotě bylo tuším sedm lidí – Zlatý Ámos z roku 2011 (muž), zástupce ministerstva, školský ombudsman, paní majitelka zámku Berchtold, kde se regionální kolo konalo, šéfredaktorka časopisu a další už si neuvědomuji. Ale jejich tváře bych poznala.

Co se bude dít dál po regionálním kole?

Vůbec nemám tušení, jen vím, že tam budu sama. Bez podpory dětí.

Reportáž z regionálního kola a fotografie najdete na

<http://www.zlatyamos.cz/aktuality/200/st%C5%99edo%C4%8Desk%C3%BDm-%C3%81mosem-se-stal-miroslav-proch%C3%A1zka>

Žijeme ve škole...

Co si myslí děvčata, která paní učitelku představovala?

Koukáte na Děčko? Jestli jo, tak asi víte, že jedna reklama je o akci Zlatý Ámos. Když jsem to viděla, tak mě napadlo, jestli bych tam nemohla přihlásit moji paní učitelku Hanu Kolpakovou. A domluvila jsem to i ve třídě. A jak to dopadlo? Dobře!

Jednoho dne jsem koukala na Děčko a vidím reklamu na soutěž o nejlepšího učitele - Zlatého Ámose. Když večer přišla mamka, tak jsme se na to podívaly ještě přes internet. Druhý den mi mamka přinesla z práce papíry s čísly od 1 do 100. A šly se sbírat podpisy! A doma jsem vyplnila přihlášku a odeslala ji. Někdy o Vánocích paní učitelka dostala e-mail od paní pořadatelky a v něm bylo napsáno, co jsem napsala do přihlášky - paní učitelka se prý rozbřečela, že takhle o ní nikdo nikdy nemluvil. Psala jsem ale pravdu. Je fakt moc fajn. A už je to i potvrzené!

Ve čtvrtek 19. 1. jsme jely - já, Adéla Poláková a místo Honzy Verča Miklašiková s paní učitelkou - na zámek Berchtold, kde jsme ji musely obhajovat - a obhájily jsme ji dobře - postupuje do semifinále. Tak nám držte pěsti, ať to teď dá paní učitelka i podruhé. A ať to dopadne, jak chce, tak pro nás je stejně nejlepší!

ačmE

Adéla napsala, jak si celý den užila:

Ten den pro mě znamenal hodně, to, že s námi vůbec paní učitelka jela. Byl to zážitek, že jsme byly spolu jen my čtyři. Bojovaly jsme, ale dělaly i hlouposti- třeba jsem si podojila sochu krávy a tak. Když řekli, že paní učitelka postoupila, tak jsme brečely a byly jsme hrozně rády.

M. Bílková, foto H. Kolpaková

Odřízlý od světa

Počítač je věc, kterou používá snad každý a řada z nás ji používá denně. Pro mě byl můj počítač obzvlášť důležitá pomůcka. Pomáhal mi se školou, zajišťoval mi zábavu, umožňoval mi pracovat na různých projektech.

Mnoho lidí si život bez svého počítače nedovede představit a já patřil mezi ně. Když se takhle spoléháte na jednu věc, vkládáte do ní veškerou důvěru a ta věc následně selže, to vám pak panečku dokáže zamotat hlavu. Ještě horší je, když se to stane v nevhodný moment. A dvakrát.

Plánovali jsme velmi podrobně

Jistě si pamatujete na vánoční show Tvůj hlas má známou tvář a já doufám, že se vám soutěž líbila. Nám se líbila, ale ve skutečnosti mělo být vlastně vše jinak a to, co jste viděli, bylo domlouváno

ještě téhož dne. A to vše jen kvůli jedné černé plastové placce. Na show jsme se měli společně podívat na rozhovory, které jsme se soutěžícími dlouhé hodiny natáčeli, a to rovnou několikrát. Pustit na plátně jsme si měli i záběry ze zkoušení jednotlivých čísel, které jsme monitorovali v hodinách hudební výchovy. Během představení bylo plánováno promítat na stěnu videa a fotky z videoklipů představovaných interpretů. Vše bylo důkladně připraveno a uloženo na disku v počítači. Čekali jsme už jen na show!

Nastala katastrofa

A teď si představte, že vám odejde právě ten disk, kde máte vše uloženo, a to pár dní před celou akcí. Představili jste si to? Já si to představovat nemusel. Hodiny točení veškerých záběrů nastaly znova, opět jsem je měl sestříhat na náhradním počítači, který jsem si ještě téhož dne sehnal. Bůh ví proč, nejspíš to byl zákon schválnosti, druhého dne se porouchal i ten druhý počítač, kde byly uloženy nově nahrané záběry! A to dva dny před show!!! Ano, bylo to k zbláznění, ale další hodiny zkoušení, domlouvání a vyjednávání stály za to a ve finále vznikla snad povedená improvizovaná soutěž. Děkuje paní učitelce Niklové za trpělivost a pomoc při organizaci a paní učitelce Svobodě za přípravu a řízení techniky. A za rok osmáci, držíme palce! A já jdu přežívat na mobilu.

Honza, foto BPav

Žijeme ve škole...

Radujeme se, je sníh a led!!!

**BRUSLE, BĚŽKY,
HRADY MÁME RÁDY!!!**

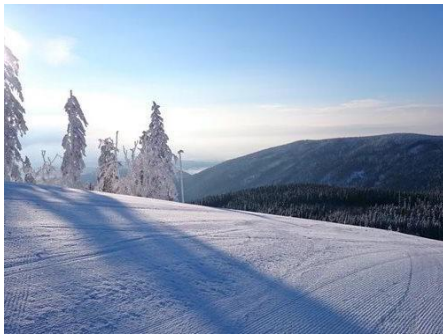
Zajímáme se o své okolí...

4 tipy, kam vyrazit na sjezdovky

Letošní zima nám dopřává pořádný mráz a velké množství přírodního sněhu. A tak vám dnes dávám čtyři tipy, kde si dobře zalyžujete.

1. Skiareál Plešivec v Krušných horách

Patří mezi nejmodernější skiareály, nabízí prostor pro rodiny s dětmi, provozuje 9 sjezdovek a také freestyle park pro skateboardisty. Areál má černou sjezdovku měřící 960 metrů, která je **nejdelší příkrou sjezdovkou na celém Karlovarsku**.

2. Ski areál Ještěd

Ještěd, ležící u Liberce, je nejrychleji dostupné lyžování z Prahy. Také se sem dostanete libereckou hromadnou dopravou. Areál je čerstvě po rekonstrukci a nabízí zázemí pro rodiny s dětmi a snowpark, který obsahuje přes jednu

desítku překážek pro začátečníky i pokročilé.

3. Ski Resort Pec pod Sněžkou

Z Pece se dostanete na Sněžku, to asi víte. Skiareál nabízí 10 vleků a čtyřsedačkovou lanovku. Je to aktivní horské středisko v létě i zimě a můžete zde navštívit nejdelší snowpark v celé ČR.

4. Skiareál Lipno

Asi jeden z neznámějších skiareálů u nás je přímo zaměřen pro rodiny s dětmi, začátečníky, ale i pro lyžařské kurzy. Nabízí přes 11 km kvalitních sjezdovek a tři čtyřsedačkové lanovky. Nabízí i 40 km běžeckých cest a centrem toho všeho je Lipno nad Vltavou. A hned vedle je Stezka v korunách stromů, takže místo pro výlety přímo stvořené.

Hezké lyžování přeje Jonáš

Zajímavé osobnosti Karel Janoušek

Karel Janoušek byl český letec a válečný hrdina, který organizoval tvoření českých jednotek RAF za druhé světové války v Británii.

Narodil se v říjnu roku 1893 v Přerově. Již v první světové válce se vyznamenal - bojoval na východní frontě na straně českých legií. Během druhé světové války emigroval do Velké Británie, kde organizoval tvoření českých jednotek RAF. RAF je zkratkou Royal Air Force, což česky znamená Královské letectvo. Ve službách britského letectva byla spousta Čechů, kteří emigrovali, aby alespoň vzdáleně pomohli své zemi proti Hitlerovi. V květnu roku 1945 byl jmenován do nejvyšší vojenské hodnosti - letecký maršál RAF. Žádný Čech ani Slovák nikdy neobdržel vyšší vyznamenání. Přesto stejně jako většinu letců z Británie ho nečekalo nic dobrého. Po návratu do rodné země byl Karel Janoušek v roce 1948 stejně jako ostatní letci bojující v Británii uvržen tehdejší komunistickou stranou do vězení jako "nepřítel režimu". Omilostněn byl až v roce 1960. Zemřel 27. 10. 1971. O jeho činech a hrdinství se tedy více než 40 let nemluvalo, až roku 1990 mu byla vrácena in memoriam všechna vojenská vyznamenání a na

jeho počest byla pojmenována ulice v jeho rodném Přerově. V roce 2012 o něm nazpívala a nahrála švédská heavymetalová skupina Sabaton píseň "Far from the fame", což v překladu znamená "Daleko od slávy". Loni při předávání cen na Pražském hradě byl oceněn in memoriam Řádem bílého lva za vojenské zásluhy.

Text Marek, foto internet

Text písň najdeš na: <http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/sabaton/far-from-the-fame-369198>

* * * * *

Lojza Novák říká tatínkovi:

"Tati, dnes jsem se jako jediný hlásil!"

"Jo? A na co se paní učitelka ptala?"

"Kdo nemá domácí úkol..."

"Máte velmi pěkné zuby, paní učitelko!"

Nová učitelka se polichoceně usmívá:

"To mám po mojí mamince."

"A sedí vám dobře?"

Prahou plnou strašidel

Praha má plno známých i neznámých strašidel, a tak jsme se je vydali 14.1. navštívit.

Konal se tu závod pro skauty i veřejnost pod názvem Prahou plnou strašidel. Na místě naše hlídka obdržela mapu Prahy společně s knížkou 15 šifer. Každou šifru bylo nutné nejprve rozluštit, a tak získat název ulice, vyhledat ji na mapě a doběhnout ke stanovišti, kde nám byl od strašidla předán bodovací lístek. Lístky s body nám dal ohnivý muž, rarach v Nerudově ulici, bezhlavý templář, Golem, hastrman u Karlova mostu a další. Je to trochu podobné orientačnímu běhu, museli jsme se orientovat v mapě a běhání mezi stanovišti nám omezoval velký turistický ruch. Karlův most nešel proběhnout, ale musel se prokličkovat davem svižnější chůzí. Po nasbírání všech 15 bodovacích lístků, což nám trvalo něco přes 3 hodiny, na nás v cíli čekala ohnivá show a vyhlášení výsledků. Soutěže se zúčastnilo něco přes 300 týmů. I když na stupni vítězů jsme nestáli, akce se nám líbila, poznali jsme různá zákoutí staré Prahy a dověděli se i něco o její historii. Zase za rok.

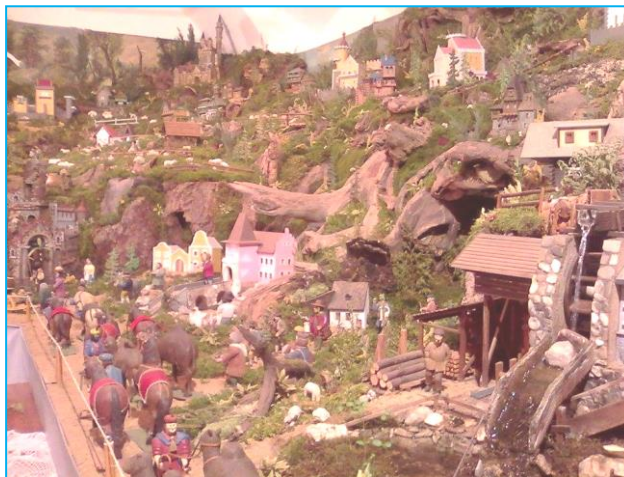

Text a foto Myšák a Fífa

Město betlémů

Třešť, město betlémů, jak se mu říká, jsme navštívili o vánočních prázdninách.

Městečko se nachází na Vysočině nedaleko Jihlavy. Tradice betlemářství zde vznikla na počátku 19. století, nejprve pod vlivem třebičských papírových betlémů a potom jihlavských dřevěných betlémů. Nejstarší zdejší betlémy byly papírové, figurky byly velké 10 cm. Zajímavostí je, že první dřevěné figurky měly obličej vyřezané z chleba. Figurky se vyřezávaly a vyřezávají z lipového dřeva. Každý rok zde přestavují všechny místní betlémy a každé Vánoce je vidět, jak je autoři vylepšili. Největší z betlémů měří na plochu více než 29 m². K vidění jsou i novodobé betlémy. Ústřední betlém dřevořezbářů v muzeu je každým rokem doplňován figurkami z dřevořezbářské soutěže. V roce 2016 do betléma přibily třeba figurky malíře Jana Trnky,

Švejka, Mistra Jana Husa, sv. Filomény. V betlému najdeme poprvé i peklo, drezínu na kolejích, ale i věrnou kopii lékárny, kde se narodil místní rodák Otto Šimánek – pan Tau.

Další zajímavá figurka je pohyblivý krteček. Tisící figurka je ležící rybař, jak loví rybu. Betlém má celkem 1047 figurek. K vánoční prohlídce patří i betlémská cesta po místních domácnostech, které staví své betlémy a představují je návštěvníkům.

Další zajímavostí v Třešti je vyřezaný betlém v nadživotní velikosti, dřevěná socha pana Tau a netradiční sloupové sluneční hodiny, které ukazují letní i zimní čas (sloup je vysoký 8,21 m a hodiny zabírají plochu 663 m²). Byl to velice poutavý výlet a těším se, až se pojedeme podívat na rezbářskou soutěž konanou v červenci.

Tex a foto Myšák

Ptáme se...

Anděl Páně 2 byl skvělý

O prázdninách jsem v kině viděl pohádku letošních Vánoc **Anděl Páně 2**.

Mohu říct, že to byla opravdu sranda a že pokračování bylo dokonce lepší než první díl! Tentokrát se anděl Petronel s čertem Uriášem zapletou do jiné šlamastiky. Uriáš utrhne ze stromu poznání jablko. To však propadne skrz mraky a spadne na zem. Bůh se rozzlobí a

rozkáže, aby jablko přinesli do druhého dne, jinak je promění v mlhu.

Provinilci ho jdou hledat do města, kde provozuje svou manufakturu zlý krejčí Košťál, který své zaměstnance terorizuje. Kupříkladu Magdalena, která u něj pracuje, moc peněz nevydělává a přitom musí pracovat až do noci.

Její dcera Anežka se tedy převlékne za Mikuláše a jde koledovat, aby rodině přilepšila. Moc se jí ale nedaří, protože jí chybí čert a anděl.

Když právě vedle ní spadne z oblohy jablko, je její smůle konec. Uriáš s Petronelem si ji brzy najdou a domluví se s ní, že půjdou koledovat společně, to aby jablko dostali nepozorovaně zpět.

Díky jejich andělské a čertovské opravdovosti se zlobivé děti polepšují tak rychle, že se jim penízky jen hrnou a všichni si je zvou domů...

Ale je tu další skupina koledníků - lupičů. Ti nejenže chtějí výslužku, ale i kradou.

Brzo zjistí, že mají novou konkurenci, a tak naše koledníky přepadnou, zajmou Anežku a chtějí od ní ušlou výslužku.

Dá to práci, ale nakonec ji Uriáš a Petronel osvobodí.

Myslíte, že tím pohádka končí? Ani náhodou, to jsme teprve v půlce vyprávění... a jak to bude dál? Jděte se podívat! Stojí to za to, smálo se celé kino, i kritiky byly jenom pochvalné. Pohádku vidělo už přes milion lidí, takže snad se už chystá další pokračování. ☺

Jonáš, foto z internetu

At' žijí Vánoce

Co si představím, když se řekne české Vánoce?

Asi kapra, betlém, stromeček, dárky, spoustu zvyků a hlavně Ježíška.

Tu postavu zná v Česku každý. Hlavně děti. Co děláme o Štědrém dni? Tak tedy celá rodina si sedne k štědrovečerní večeři a my děti jsme celé nedočkavé na dárky a jsme zvědavé, jestli bude pod stromečkem dárek, který jsme si přály. Proto se snažíme jít co nejrychleji. A pak to přijde. Snažíme se, aby nám ten čas po večeři rychle uplynul. A najednou zazvoní zvoneček. V nás dětech to hrkne a rychle celé nedočkavé utíkáme do místnosti, kde je stromeček. S radostí se díváme na spoustu dárků pod ním. No a už je jen rozbalit. Takhle Vánoce prožíváme my, děti. A co je hezké na tom, že dárky nosí Ježíšek? Podle mě asi to tajemno.

Wewerka

Nejhezčí vánoční překvapení

Pod stromečkem jsem v hromadě dárků objevil ten, který jsem chtěl. Byla to elektrická kytara. Dostal jsem i reprobednu, k ní se dá připojit mikrofon. Zkousím na ni hrát. Baví mě měnit a zesilovat i zeslabovat zvuk. Zatím umím zahrát jednu písničku. Ale chci se učit dál.

Chondra

Jak Vánoce prožívají dárky???

Nejdříve bych se vám rád představil, jsem lego 76057. Právě ležím ve skříni a čekám, je tu strašná tma. Konečně si mě někdo všimnul, už se těším, jak si se mnou bude hrát. "No tak, no tak, otevři mě, jsem fakt hustej. Počkat, co to děláš? Ne, na co bereš ten balicí papír?" Představte si, oni si se mnou nehráli, oni mě zabalili!!! Zase nic nevidím a ještě na sobě mám papír se soby, nechápu proč, vůbec mi nesluší a ještě k tomu mě svědí.

Co to? Někam mě položili. Voní to tu, jako kdybych byl v lese. Ale teď tu zase něco smrdí, jako by se něco pánilo. A pozor, někdo ke mně jde a bere mě do ruky a už mě rozbaluje. Ach jo, takhle jsem si svého nového majitele nepředstavoval. Co to říká? Až se všechny dárky rozbalí, hned si se mnou půjde hrát. Jo, super! A už mě pokládá. Tak, teď už jen počkat, seznámit se s ostatními dárky a pochlubit se, že budu první. Hned jsem si udělal kámoše. Poznal jsem: Lego 42048, Xbox one, Far cry primal, no prostě jich bylo hodně. Konečně mě přinesl do pokoje. Po dvou až třech hodinách jsem napůl složený. Ale teď už musí jít spát, takže mě dostaví až zítra. Už se strašně moc těším, až budu postavený celý. Krásné Vánoce!

Woj

Moje novoroční radovánky

Jako každý rok, tak i letos se v Kouřimi konal novoroční běh po schodech.

V Podskáli pod schody se 1.1. sešlo deset dětí a čtyři dospěláci.

V 10 hodin v desetistupňovém mrazu dorazil hlavní rozhodčí pan Hasil a mohlo se začít běhat. První běžely děti a potom dospělí. Bylo opravdu mrazivo, až nám od pusy stoupala pára. Schody jsem vyběhl jako první a zvítězil. Líbí se mi tato tradice, mohlo by chodit více lidí.

V odpoledních hodinách jsme se vypravili do Prahy zhlédnout novoroční ohňostroj. Protože jsme dorazili dřív, tak jsme se vydali projít po Dvořákově nábřeží, odkud měl být výhled na Letnou, kde měl být ohňostroj odpálen. Všude postávalo plno lidí, okolní mosty byly zalidněny a všichni čekali. Chvilí před tím, než to celé začalo, tak padla mlha a plno efektů nebylo vidět! Ale i tak jsem si to užil.

Fífa

Jaké Vánoce měli naši prarodiče???

Vánoce našich babiček a prababiček nebyly jenom o zábavě, třeba do školy se chodilo klidně na Štědrý den, jen tedy nesměla být neděle, protože babička chodila do školy i v sobotu.

Co bylo stejné, je určitě cukroví. Cukroví se nezanedbávalo, peklo se linecké, vanilkové rohlíčky, pracny a pro každého člena rodiny jedna velká vánočka. Ryby se kupovaly živé a zabíjely se až doma na Štědrý den, což ovšem neplatilo o zdobení stromečku, ten babička zdobila už 23. 12. A ozdoby byly taky jinačí (na fotu). Věšely se ozdoby korálkové, skleněné, čokoládové, papírové a používaly se papírové řetězy. Nakonec se na stromeček

natáhla taková vata, aby vypadal, že je zasněžený, a místo hvězdy se dala na špičku skleněná špice. Večer po večeři každý běžíme do obýváku a za chvíli jsme v potopě baličího papíru, co? Tak to ale před padesáti lety nebylo. My dostáváme PSPéčka, Xboxy a další vymoženosti. Ale taky můžeme dostat jenom oblečení a omalovánky jako naši prarodiče. Hraček moc nebylo. Co kdybyste si příští Vánoce udělali na tenhle způsob?

Mišon

Oliva zpovídala babičku:

Jak jsi slavila Vánoce před padesáti lety?

Dodržovali jsme tradiční vánoční zvyky (např. dávali jsme šupinu pod talíř, lili olovo, rozkrajovali jsme jablíčka), měli tradiční večeři - byla rybí polévka, smažený kapr s bramborovým salátem, po večeři si každý rozbil svůj dáreček, zpívali jsme vánoční koledy.

Jaké jsi dostávala dárky? Oblečení, panenku, knížku.

Jak jste se chystali na Vánoce? Uklízelo se po celém domě, peklo se cukroví, vánočka, koupil se stromeček, do oken se dělala výzdoba, stavěl se betlém.

I Mates se ptal babičky:

Babi, z čeho se skládala vaše štědrovečerní večeře?

Z hrachové polévky, švestkové omáčky, rybího řízku a bramborového salátu.

Jaké jste dostávali dárky?

Obvykle oblečení a drobné hračky.

Jak moc se liší Vánoce před šedesáti lety a teď?

Dříve byly Vánoce skromnější a lidé více dodržovali tradice.

Jaké jste měli vánoční zvyky?

Rozkrajovali jsme jablka a louskali ořechy podle ročního období (když byl nějaký ořech shnilý, znamenalo to, že v tom období budeš nemocný).

Foto Mišon a MBÍ

Ptáme se...

Wewerka zjistila

Napadlo vás někdy, že Vánoce nebyly vždy stejné? Třeba u mého dědy to bylo opravdu jiné.

Tak například jídlo. Rybí polévku a kapra s bramborovým salátem měli, ale takový vepřový řízek, ten si nedali. A víte proč? Dříve byli lidé pobožní a vepřový řízek byl pro ně hřích. Zvyky dodržovali stejně jako dnes. Třeba pouštěli ořechové skořápky, děvčata házela bačkorami a zpívaly se koledy. A jak to bylo s dárky? No, nebylo to jako dnes. Za prvé lidé byli chudší než dnes a za druhé takové hračky jako dnes se tenkrát nevyráběly. Takže Vánoce byly trochu chudší, ale pořád to byly Vánoce!

Proč si lidé dávají novoroční předsevzetí?

Každý rok si dáváme novoroční předsevzetí, ale je to k něčemu? Já říkám ne!

K čemu je vlastně takové předsevzetí dobré? Asi je chvályhodné, že alespoň jeden den v roce člověk přemýšlí o tom, že změní své chyby. Bohužel si lidé dost často neuvědomují, že se změnou životního stylu nebo svých chyb je zbytečné čekat na začátek celého kalendáře. Já jsem si před rokem také jedno dal - řekl jsem si, že budu na všechny lidi kolem hoodný a milý. Abych tak řekl, moc to nevyšlo, neboť toto bylo až moc složité v dnešní době plné konfliktů, proto jsem se rozhodl po několika týdnech rezignovat.

Marek

Dali jste si novoroční předsevzetí? Jaké?

p. uč. Křížová	Rozhodla jsem se být na všechny hodná.
p. uč. Kolpaková	Nebudu jíst sladké.
p. uč. Kubelková	Chtěla bych uběhnout půlmaratón.
Kuchařka p. Bohatová	Zhubnout!
p. uč. Hrstková	Budu jíst zdravě.
družinářka p. Hrušková	Omezím sladké.
p. uč. Borová	Zhubnu.
p. uč. Bílková	Mé každoroční a celoroční předsevzetí je zhubnout. Nedaří se ☺.
žák Mirek	Vyhraji ve sportce.
p. uč. Macháček	Chtěl bych lépe hospodařit s časem.

Ptali se Fífa a Mates

* * * * *

Stěžuje si jeden: „Já mám smůlu! Jmenuju se Potůček. Bydlím na Rybníčku, syn v Kaprově ulici, žena pracuje U Zlaté štiky a na svátky jsme ještě neměli rybu.“

Santa Claus byl předvolán, aby si obnovil pilotní licenci pro létající saně. Ráno po lékařských prohlídkách stojí se soby a sáněmi na ranveji. Do saní si přisedne zkušební komisař s kulovnicí na klíně.

„Nač ta kulovnice?“

„Máte předvést přistání bez jednoho motoru!“

Ptáme se...

Parádní rok Alexandry Rock

Před Vánoci se vrátila Saša Rock ze sedmičky z Anglie, kde se účastnila golfového turnaje. A byla úspěšná. Velmi jí gratulujeme!!! Se Sašou jsme už v minulém roce dělali rozhovor, zajímalo nás, jak je na tom golfová závodnice teď.

V roce 2016 jsem s golfem zažila hodně. Stala jsem se členkou tří klubů, hrála jsem v Čechách i v zahraničí, třeba na Slovensku, v Anglii a na Kanárských ostrovech (na Tenerife). Mezi mé největší zážitky v golfu patřilo, že když jsem hrála za golfový klub Poděbrady v kategorii do 14 let, účastnila jsem se i 1.ligy za dospělé ženy. Na lize se sešly nejlepší golfové kluby v ČR. Byl to hodně těžký turnaj, byla jsem tam nejmladší, ale podařilo se mi uhrát dobrý výsledek pro tým. Jen v jeden moment jsem hrála 6 dní v kuse a výsledek byl, že jsem byla hrozně unavená. Musela jsem si dokonce dát několik týdnů přestávku.

Další fajn zážitek bylo mistrovství klubů golfu v Trenčíně (Slovensko) v srpnu. Tam jsem

hrála svůj nejlepší golf, a dokonce bych vyhrála nejdelší odpal, mistrovství juniorů, mistrovství žen a rekord hřiště. Bohužel mistrovství může vyhrát jen člen klubu a to jsem ještě nebyla! Tak jsem alespoň dostala cenu za nejdelší odpal toho dne, osobně od Mariána Hossy, což je slovenský hokejový reprezentant a působí v NHL v klubu Chicago Blackhawks. Byl moc milý. Příští rok se sem vrátím jako členka klubu a zabuju znovu.

Poslední, ale taky skvělý zážitek byl šampionát v Anglii v listopadu. Hrála jsem zde již počtvrté, v červenci jsem tady vyhrála turnaj ve své kategorii do 15let, tak mě pozvali do finále pro všechny vítěze roku 2016. Konkurence tam sice nebyla až tak velká, ale hrála jsem jen proti klukům. A ze začátku mi to moc nešlo. Na čtvrté jamce se k nám navíc přidal vyhledávač talentů pro region Suffolk. A byl s námi až do konce. Konečně se mi začalo dařit. Vyhrála jsem svoji kategorii do

patnácti let (malý pohár) a taky s nejnižším skóre celý šampionát (velký pohár). Na putovní pohár se vyryje moje jméno! Jsem první holka, která ho po patnácti letech vyhrála, jinak jsou tam samá klučičí jména. Taky mě potěšilo, že mi nabídli, abych hrála za region Suffolk anglickou ligu. Dobrý, ne?

Celý rok mi golf přinesl spoustu tréninků, spousta zápasů, radosti i smutku.

Těším se na rok 2017!!!

* * * * *

Otec vysvětluje synovi: „Ten výprask jsem ti dal proto, že tě mám moc rád.“
„Ale tati, tolik lásky si snad ani nezasloužím.“

ADELE

She was born May 5. 1998.
She became famous in 2008, when she took over the prize BRIT Awards.
Debut album titled 19 was published in January 2008 and got the first position in sales charts in the UK.
Kind of song has blues and soul.
She plays guitar and piano.

She had first concert in 2009. In 2012 she performed her song "Skyfall", for which she received Golden Globe and Oscar.

Adele notified own pregnancy and childbirth managed to record the song "Skyfall". In 2012 she gave birth to a son Angelo James. In October 2015 she was released her most successful song "Hello", who is placed on first rung in many international rankings.

Divadelní představení anglicky

On 13th December we went to Český Brod to the theatre. There we've seen a play "Peter Black". The play was about a man, who wanted to find a job. After he visited work office, he tried to do five jobs in very short time. First he worked as chimney-sweep, but he had to stop because he was scared of the height on the roof. Then he worked as carwash assistant, but he forgot to close the window of the car and he damaged the interior, that's why he was fired. His third job was nurse in a retirement house. He was great worker, but he didn't want to stay there. After that he worked as security guard in a supermarket. His friend tried to steal lunch meat and Peter caught him. Peter took the lunch meat and let him go. Manager of the supermarket fired him, because he broke the rules of "the supermarket family". His last job from the work office was remover, but he stopped it, because his boss was very barbarian. But the girl, on wich was the boss ugly, told Peter about a book shop, where a worker was wanted. He went to the shop and when he saw the salesgirl, he wanted to work there. Now he's very happy in the new job with new love. Play was very good, and I understood everything, they said.

Marek

Bavíme se...

Botovník (pohádkové variace)

Máme stromek, plný botek,
starých kecek i polobotek.
Dámské, pánské nebo dětské,
vždyť jsou všechny hezké.

Fífa a Myšák

Knížecí úchylka

Před dávnými lety žil v jednom městě bohatý kníže Radim Botakus IV. Už jeho prapraprapradědeček byl velkým milovníkem bot. A Radim to po něm zdědil. Vykupoval boty ze vzdálených zemí a měst. Jeho poddaní ho neměli rádi, protože veškeré peníze dal do bot a o hrad se vůbec nestaral. Jednoho dne, když už hrad jen tak tak stál, se poddaní rozhodli knížete o boty okrást a donutit ho, aby se o své panství začal starat. Chvilí se hádali, jak to udělat, ale pak před ně vystoupil kovář Ondřej se svým plánem. Hned jak ostatní plán uslyšeli, zaradovali se a zvolili si Ondřeje vůdcem. Ještě tu noc se rozdělili na tři skupiny. První skupina měla za úkol odlákat strážce a nahnat je do tajné pasti, kterou si připravili předem. Druhá skupina musela nenápadně prohledat hrad a zmapovat místa, na kterých se musí mít na pozoru. A třetí skupina v čele s Ondřejem musela prošmejdít každou místnost a všechny boty naházet do velkých pytlů a odnést je. Když se sešly za hodinu všechny skupiny za hradem, měli všichni obrovskou radost. Boty zavěsili na nejvyšší strom a utekli. Ráno se kníže probudil a zhrozil se, všechny jeho boty byly fuč. Byl moc smutný, ale že by jeho boty mohly být jen 300 metrů od hradu, to nevěděl. A když neměl své boty, měl víc času dívat se kolem sebe. Zjistil, co svou nedbalostí způsobil, dal celý hrad opravit a začal se starat i o své poddané. Ptáte se, co se stalo s botami? Visí na stromě dodnes!!!

Mates

Jak se tam ty boty vzaly?

To nevím, ale mohlo to být třeba takhle.

Botovník rostl na břehu rybníku, kam se chodily koupat děti. Na botovník si děti věšely boty. Ale v rybníku bydlela rybka Jarmilka. A tu děti pořád škádlily. Proto se rozhodla, že navštíví svého strýce sumce Bartoloměje. Na návštěvě se domluvili, že Bartoloměj děti vystraší, aby Jarmilku nechaly na pokoji. A jak slíbil, tak sumec udělal, vyrazil na ně, zrovna když se ve vodě koupalo nejvíce dětí. Ty se lekly a utekly. Boty na botovníku ale nechaly a už se pro ně nikdy nevrátily a boty tam visí dodnes.

Wewerka

Malý návod na recyklaci bot

Máte doma boty, které jsou vám malé, nebo je už nechcete nosit? Tak je nevyhazujte!

Zkuste ve svém okolí vytvořit botovník. Najděte zajímavý strom a boty na něj navěšte.

Strom bude vypadat zajímavě a ještě bude i užitečný. Pro vás již nevhodné boty se můžou ještě někomu hodit. Třeba bezdomovcům, bude určitě lepší si boty vzít ze stromu, než je vyhrabávat v popelnici. Malý návod na recyklaci bot.

Myšák

Bavíme se...

Botovníkový sad pro všechny

Jednou kdysi dávno žil byl bláznivý vynálezce na kraji vesnice, který věřil i na nemožné. Jednoho dne ho napadlo, jestli by šlo zasadit i něco jiného, než jenom rostliny a stromy. Dlouho přemýšlel, co zasadit, až se doslechl, že ve vesnici onemocněl švec a žádný jiný v okolí už není, tak asi nezbude lidem nic jiného, než aby chodili bosí. Vynálezce se rozhodl zasadit svoji botu, zahrabal ji do země a začal ji zalévat. Ale protože byl velmi čilý, o týden později se vydal vyléčit princeznu do daleké země. Když princeznu vyléčil a vzal si ji za ženu, měl plno starostí s kralováním, a tak se do vesnice už nevrátil a na botu dávno zapomněl.

O tři roky později jeden mladík našel na zahradě bláznivého vynálezce zajímavou sazenici. Začal ji zalévat a po nějaké době mu vyrostl strom, na kterém visely boty. Mladík nic takového nikdy neviděl a řekl to ve vesnici. Lidé měli radost, že budou mít zase boty. Strom nazvali Botovník. Mladík rozšířil sad o další Botovníky, na kterých rostly různé druhy bot. Na některých sandály, na jiných zase sněhule nebo botasky. Každý si pak mohl vybrat, jaké boty potřebuje a z mladíka se stal švec zahradník. A co vynálezce? Nikdy se o svém vynálezu nedozvěděl...

Nehete

Prťavcovy botky

V jedné vesnici žil švec Prťavec. Strašně rád dělal boty, střevíce, holínky, dřeváky a jinou obuv. Jednoho dne zjistil, že jich má moc a nikdo je nechce kupovat. Tak se s botkami vydal do světa. Něco prodal, ale ještě pořád mu jich hodně zbylo, a tak cestou domů si vyhlédl pěkný strom a tam je všechny pověsil, aby si je kolemjdoucí mohli vzít.

Strom nazval botovník. A stalo se tradicí, že každým rokem stejného dne, kdo má doma boty a nepoužívá je, zavěsí je na botovník pro potřebu pocestných.

Fifa

Kouzelný botovník

Znáte botovník? Na tomto stromě je hodně bot, které se vždy v noci promění na skřítky. Jedné noci se malá holčička Líza vydala na zahradu, protože slyšela podezřelé zvuky. A najednou uviděla ošklivého skřítku. Byl ošklivý, ale byl hodný. Holčička a skřítek se skamarádili, ale pak to ostatní skřítky zjistili a holčičku další den ukradli. Holčička se sice stala botou, ale měla kamaráda napořád a mohla se potkávat každý večer s rodiči.

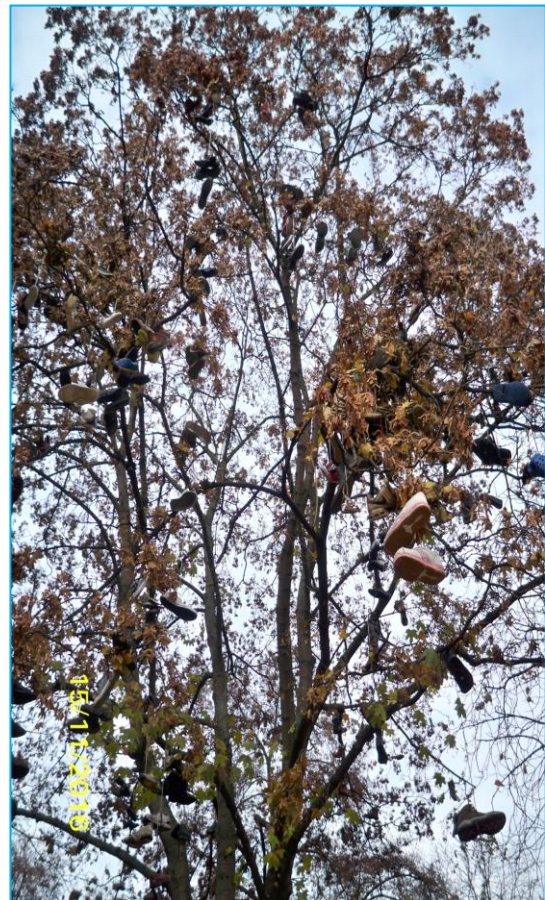
Nikola

Jak farmář zbohatl

Byl jednou jeden chudý farmář, kterému se moc nedařilo. Když už nevěděl, co dál, napadlo ho, že by mohl zasadit botu. Vybral si nejlepší botu, vykopal díru a do ní botu vhodil. Plynuly hodiny, dny, týdny, ale s botou se nic nedělo.

Jednoho dne si farmář na botu zase vzpomněl, a tak se šel podívat na místo, kde ji zasadil. Nemohl uvěřit vlastním očím... Z hlíny rostla malá sazenice stromu. Bleskurychle popadl konev s vodou a sazenici zalil. Koncem týdne se podíval z okna svého domu a uviděl OBROVSKÝ strom, na kterém rostly boty. Nemohl tomu uvěřit, nejprve se tomu smál, ale potom ho napadlo, že by mohl ty boty začít prodávat. A tak se z obyčejného a chudého farmáře stal oblíbený a bohatý kupec s botami.

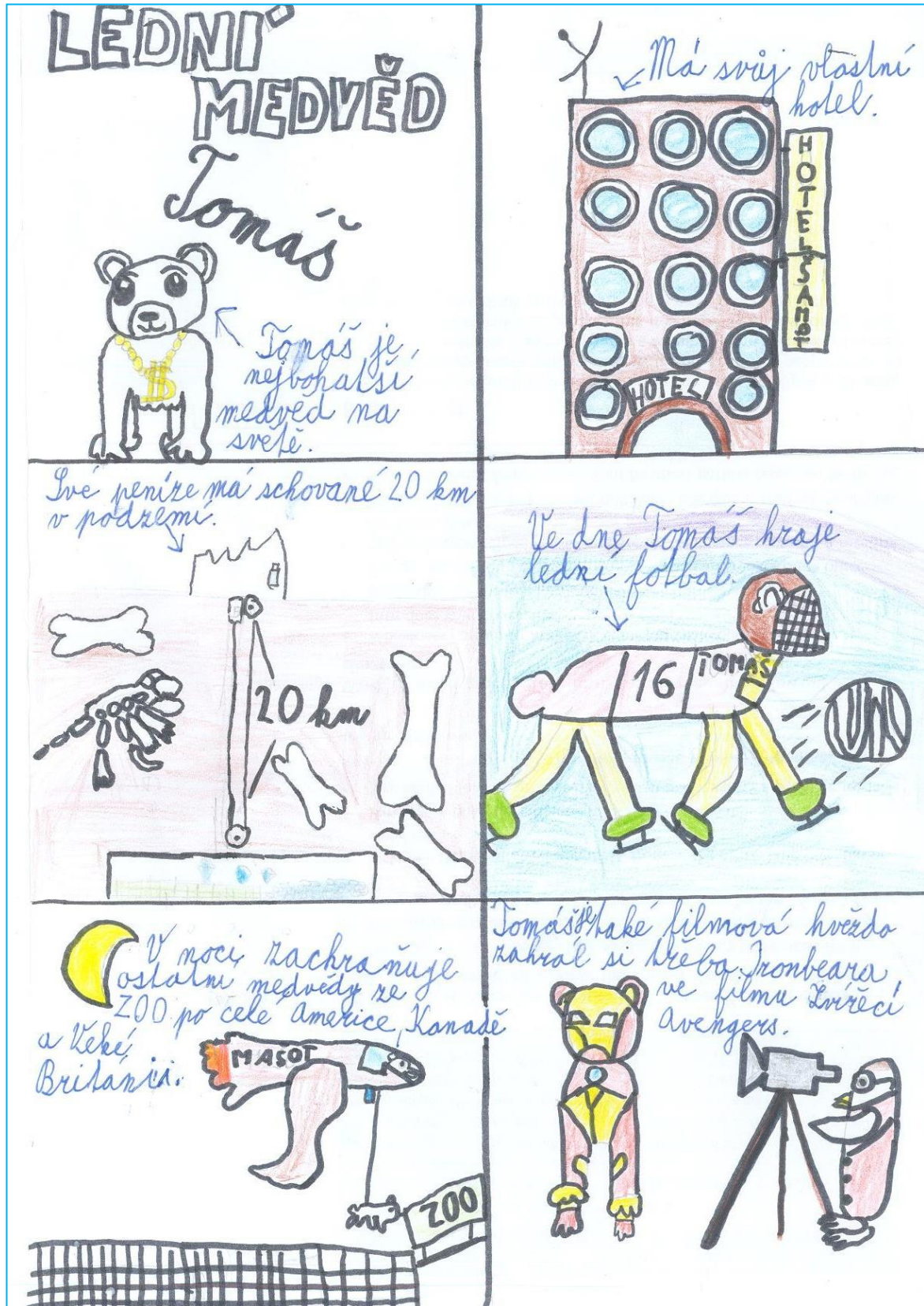
Alex

Bavíme se...

Napsali a nakreslili Fífa a Mates

Správné řešení hádanky ze str. 4: Tomáš

Bavíme se...

... ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej !

**Maminka: „Tome, ztlum trochu tu televizi!“
„Ale proč, je přece fotbal.“
„Táta se ale nemůže soustředit na tvůj domácí úkol.“**

**„Maminko, já si skočím ven, stýská se mi po čerstvém vzduchu!“
„Dobrá, ale řekni tomu vzduchu, že máš být v osm doma!“**

**„Jaký je rozdíl mezi puškou a kulometem, tatínku?“
„Asi takový, jako když mluvím já a maminka.“**

Matka poslouchá svého sedmiletého syna, jak zkouší na trumpetu. Po hodině ustavičného troubení už to ale nevydrží a zařve na něj: „Nech toho, Honzo! To je, jako když mňouká pes!“

**Tatínek se ptá Pepíčka na jeho nejoblíbenější předmět:
„Jakou hodinu máš nejradši?“
„Poslední.“**

**„Proč jsi byla dneska ve škole tak dlouho?“
„Nadělávala jsem, chci jít zítra k holiči!“**

Puzzlík

13. ročník

Redakce 2016/2017:

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš), 8.A

Michal Nedvěd (Myšák), 7.tř.

Marek Čejka (Marek), 9.A

Jan Bug (Honza), 9.A

Matěj Drahota (Nehete), 9.A

Šéfredaktorka

Marie Bílková (MBí)

Redaktor elév:

Alex Bálek (Alex), 8.A

Jan Strunecký (Čenda), 6.A

Matyáš Wojewoda (Woj), 6.A

Nikola Gabrielová (Niky), 6.B

Šimon Paclt (Mišon), 6.B

Ema Alexandrová (ačmE), 5.A

Míša Olivová (Oliva), 5.A

Eva Kůsová (Wewerka), 5.B

Matěj Kolpak (Mates), 5.B

Filip Nedvěd (Fífa), 5.B

Ondra Chlubna (Chondra), 5.B

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim,
náklad 70 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz